A°. 1832. N°. 1,

ZONDAG DEN 1sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Algemeene Secretarij.

Den 27 December 1831.

Bij besluit Zijner Excellentie den Gouverneur Generaal *ad-interim* der Nerl. W. I. Bezittingen van heden den 1sten December 1831, N°. 1021, is de heer Mr. P FIERS SMEDING, Lid van het Hof van *Civile en Crimineele Justitie dezer Kolonie*, provisioneel gecommitteerd en gequalificeerd tot de waarneming van het PRÆSIDIUM bij de Regtbank van Kleine Zaken te *Suriname*: zullende dezelve evenwel als Lid in het Hof voornoemd blijven fungeren; edoch geene stem hebben of zitting nemen als Regter in *cas d'appel*, in zoodanige zaken, waarin van eenig gewijsde van de Regtbank van Kleine Zaken in het Hof voornoemd, mogt worden geappelleerd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Militair Bureau.

Den 1 Januarij 1832.

Door Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal *ad-interim* der N. W. I. Bezittingen, zijn gedurende de maand December j. l. de natenoemene aanstellingen gedaan bij de Schutterij van *Paramaribo*;

als:

Tot Kapitein bij den Staf behoudens zijne functien van Officier van Kleeding en Wapening, de 1e. Luitenant Officier van Kleeding en Wapening J. L. DE BIJE.

Tot 2e Luitenant à la suite bij de eerste Afdeeling, ten einde als zoodanig bij Zijne Excellentie belast te zijn met de functien van Adjudant, de Sergeant E. J. VAN WIJHE van genoemde Afdeeling.

En is

bij Schutterij-Order dd. 22 December ll., na aanleiding van daarom gedaan verzoek, bij gemelde Schutterij *eervol* ontslag verleend aan den 2e. Luitenant F. G. PICHOT L'ESPINASSE, tot dus verre belast met den dienst van Adjudant.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

Ter voorkoming van de ongeregelheden, dewelke er veeltijds op oude Jaars avond en Nieuwjaars dag plaats hebben, door het veelvuldige schieten, afsteeken van vuurwerken als anderszins, zoo wordt bij dezen, uit krachte van de deswegens bestaande verordeningen en plakaten verboden, het verkoopen en afsteeken, van vuurwerken hoe ook genaamd, op pœne van door de Contraventeurs te worden verbeurd, zoodanige boeten, als daarop bij de bestaande wetten is vastgesteld.

Terwijl de ondergeteekende, overtuigd van de opregte deelneming der goede ingezetenen over het afsterven van ons zoo geëerbiedigd en bemind opperhoofd Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal CANTZ'LAAR, waardoor deze volkplanting in diepen rouw is gedompeld, zich verzekerd houdt, dat ieder Ingezeten volgaarne soortgelijke bij den aanvang des jaars gewone vreugde-betooningen, zich zal onthouden.

Wordende alle Ouders en Voogden, en Eigenaren van Slaven inzonderheid geïnviteerd, hunne Kinderen, Pupillen en Slaven met den meesten ernst hierop opmerkzaam te maken.

Paramaribo den 29 December 1831.

Het Lid der Regtbank van Kleine zaken,
Bij afwezigheid van den Baljuw en Commissaris von Politie, deszelfs functien waarnemende,
DE MEINERTZHAGEN.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

Breda, 25 *September.* Het tijdstip van het eindigen van den wapenstilstand begint ongevoelig te naderen, en nog heeft de Londensche conferentie niets van zich laten hooren, betrekkelijk de vereffening onzer bestaande geschillen met Belgie. De zaak van Luxemburg alleen schijnt beslist te zijn; — wij zeggen, *schijnt* beslist te zijn, want niets officieels is hiervan bekend, en wat de uitvoering der genomene beschikking betreft, hieromtrent bespeurt men nog niets.

De heer *Nothomb* is intusschen van eene zending naar Londen teruggekeerd, met de voor ons onheilspellende tijding, dat de belgische zaken, bij de conferentie goed stonden. Berust dit gezegde op gronden, dan is het te vermoeden, dat de stoute taal der belgische dagbladen, en de legerverordeningen van den heer *de Brouckere*, de groote mogendheden wederom schrik en angst hebben aangejaagd, en de tegenwoordige diplomatie zich al weder op het oude terrein verplaatst heeft. Intusschen is de tijd van wederzijdsche pligtplegingen te maken voorbij. Pruissen ziet zich de handen ontbonden; Rusland schept ruimer adem; Oostenrijk heeft 250,000 man, buiten en behalve de troepen die het tegen Italie in gereedheid moet houden, beschikbaar, en Holland kan met 80,000 man in het veld komen; daarbij is het verbond tusschen Engeland en Frankrijk op eenen zeer beweegbaren grond geplaatst. Wat wederhoudt dan de conferentie, om, het koste dan wat het wil, den vrede in Europa te bevestigen, door aan de eischen van Holland, die door allen voor regtmatig gehouden worden, te voldoen. Want welke aanspraak kan Belgie, sedert de dagen van Augustus, op eervolle verschooning maken? Heeft het zich deze niet geheel onwaardig getoond? Of moet Holland op nieuw de bewijzen leveren, dat het zich *alleen*, onder alle de groote en kleine mogendheden, geheel onafhankelijk gevoelt?

Wij herhalen het nogmaals, de tijd van wederzijdsche pligtplegingen te maken is voorbij. Alles vordert, met aandrang, het einde van eene comedie, welker tooneelen de aanschouwers verhitten en doen walgen. Frankrijk ligt steeds in stuiptrekkingen, en bezwijkt onder drie met elkander kampende partijen, en de waggelende troon van *Lodewijk Philips* eischt eenen spoedigen vrede, om zich te vestigen, of stort geheel in. Het oogenblik van *toegeven* is voorbij; het tijdstip van *vorderen* eindelijk daar.

Omtrent alle deze aangelegenheden bewaart ons officieel blad (de Staats-Courant) een diep stilzwijgen, en wij blijven dus altijd nog in het rijk der veronderstellingen, waarin wij dan ook tot nog toe niet veel heilspellends gevonden hebben. Dat het Hollands gouvernement zich nog altijd ten oorlog blijft uitrusten, is het eenigste wat ons in deze loopende tijden gerust stelt; daar het een *krachtig aanwezen* aanduidt, dat zich voorbereidt, alle gevaar te trotseren, en, zoolang wij eensgezind zijn, kunnen wij, zelfs zonder *veel* te lijden, eene betere toekomst gerust afwachten.

Alles te zamen genomen, doet ons dan ook vermoeden, dat wij op den 10den October niet veel meer zullen weten, dan wij op den 1sten augustus wisten, en die zich met iets meer heeft gevleid, zal zich hoogstwaarschijnlijk bedrogen vinden. Zich bij tijds voor te bereiden, is in deze tijdsomstandigheden voorzigtig; zich met het denkbeeld van ongeluk, zelfs vóór dat het daar is, eigen te maken, zeer verstandig. Hadden de fransche en belgische nieuwsbladen, dit ook beseft, dan hadden zij met geene denkbeeldige overwinningen der Polen, hunne lezeren ten toppunt van vreugde gebragt, om hun plotseling het tegenovergestelde te moeten aankondigen, want zulke schokken kunnen zulke staatkundige ligchamen niet uithouden. En om reden ons staatkundig ligchaam vrij gezond is, willen wij het zelfs niet door de geringste schokken blootstellen om ongesteld te worden.

(*Bredasche Courant.*)

BELGIE.

Antwerpen, 30 *September.* Gisteren (den 29sten) heeft Koning *Leopold* de troepen alhier geinspecteerd, heeft zich tot hetzelfde einde naar Merxem begeven en is in den avond weder naar Brussel vertrokken. Opmerkelijk was het, dat juist de Prins *van Oranje* en Prins *Frederik* zich op de flotille bevonden, toen de Koning der belgen zich binnen Antwerpen ophield. Het Hollands *hurah!* op de schepen aangeheven, werd ook tot binnen deze stad gehoord, en behield werkelijk den boventoon boven het *leve Leopold*, door onze troepen en het gemeen, dat nog altijd zeer tegen de Hollanders verbitterd is, uitgeroepen. (*Bredasche Courant.*)

OOSTENRIJK.

Trieste, 11 *September.* Uit Korfu wordt geschreven, dat graaf *Capo d'Istrias* zich, ten gevolge der jongste gebeurtenissen, gedwongen gezien heeft, zijnen post neder te leggen en Griekenland te verlaten. Geene verzoening tusschen de partijen mogelijk zijnde, kon de president aldaar niet langer blijven. De Hydrioten zich daarenboven, (gelijk reeds bekend is) met de Russen in staat van vijandschap gesteld, en alzoo de zaak tot het uiterste gedreven. (*Bred. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

Den 27 December 1831.

J. N. DE VRIES GERHARDT, nom. ux., Transport aan ALEXANDER MALMBERG Az., ofte nu deszelfs Boedel, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Saramacca Straat*, bekend onder Lt. D. No. 527.

Den 27 December 1831.

Mr. C. PH. VLIER qq., Mr. ADRIAAN WILLEM BOELE VAN HENSBROEK qq., te *Amsterdam*, Transport aan A. T. KRUYTHOFF, van de Plantaadje, genaamd *Geertruidenberg*, en gelegen aan de rivier beneden *Cottica*, tusschen de Plantaadjen *Euphrata* en *La Felicite*, aankomende L. PH. PAUL nom. ux. en J. PH. PAUDIN DE ST. HYPOLITE nom ux., te *Montpellier.*

HIJPOTHEEK.

Den 23 December 1831.

ANNA ROSA SCHLOSSER, Eerste Hij-

potheek, ten behoeve van HENDRIK GOUDMAN, en te vestigen op het Huis en Erf, gelegen aan de *Watermolen Straat*, bekend onder La. B. No. 27.

Paramaribo den 30 *December* 1831.

WENTHOLT,
Secretaris.

Op authorisatie van de Commissie tot de Zaken van de *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen de gequalificeerde KURATORS van voormeld Departement, aan den Heer HANS KLINT qq. overgegeven de Plantagie *de Goede Vrede*.

Paramaribo den 31 *December* 1831.

De Scriba van de Commissie voornoemd,
R. GOLLENSTEDE.

PARNASSIJNS DER NEDERLANDSCHE ISRAëLITISCHE GEMEENTE, verwittigen hunne *Ledematen*, dat het door hun opgemaakte Cohier van *Finta* over het loopend jaar voor de daarbij belanghebbenden, van heden, tot en met den 13den Januarij e. k., ten huize van den Thesaurier, den Heer M. M. DE HART JR., ter inzage is liggende, met uitnoodiging aan degenen die zich over het aan hun op hetzelve Cohier aangeslagene mogten bezwaard achten, daarvan binnen voormelden tijd aan Parnassijns voormeld, schriftelijk opgave te doen.

Paramaribo den 30 *December* 1831.

De Secretaris van het Collegie van Parnassijns voornoemd,
S. Z. SOESMAN.

De ondergeteekenden in relatie als gemagtigdens van de Erfgenamen van wijlen WILHELMINA CHRISTINA VAN DER STRATEN, verzoeken alle de genen, welke iets te vorderen hebben, van, of verschuldigd zijn aan genoemde Boedel, zulks met hun te willen liquideeren; — zullende voorts op aanstaande Donderdag den 5 Januarij 1832 's morgens 9 uren, ten huize van en door den Vendumeester J. E. LIJONS, doen verkoopen: *acht* koppen *SLAVEN*, welke des morgens ten 8 uren aldaar te bezigtigen zullen zijn. — En heden over *zes* weken, het *HUIS en ERF*, staande en gelegen aan de *Hof Straat*, bekend onder La. D. No. 740.

Paramaribo den 1e. *Januarij* 1832.

G. J. LUGARD qq.
F. J. L. R. VAN ONNA qq.

Kapt. L. TEUNIS, voerende het Nederl. Brik Schip *de Hoop*, zal in den loop dezer maand, deszelfs Brievenzak sluiten en de terus reis naar *Rotterdam* aannemen.

Paramaribo den 1e. *Januarij* 1832.

De ondergeteekende zal met zich naar het Opper-Distrikt *Niekerie*, mede nemen, de Slaven *Fortuin* en *Cojo*, aankomende M. C. van MENCKE, als mede *Maria*, met haar kind *William*, aankomende JOHA. PETRONA. MENCKE.

Paramaribo den 31 *December* 1831.

D. BOONEN.

Mengelwerk.

OVERGENOMENE DENKBEELDEN, ANECDOTEN EN UITTREKSELS.

Wanneer te voren, bij de Kamschatdalen iemand bij toeval in het water viel, merkte zij het, als een groote zonde aan, hem te redden; — zij veronderstelden namenlijk, dat bijaldien hij eenmaal bestemd was om te verdrinken, het onregt zoude zijn, dat hij niet verdronk, — niemand wilde hem, derhalven in zijn hut nemen, niemand sprak hem toe, of gaf hem het geringste voedsel. — Zij beschouwden hem, als werkelijk dood, en hij zag zich genoodzaakt, of zijn geluk in een ander oord te zoeken, of in zijn geboorteplaats van honger te sterven.

(*Bastholm, bijdragen tot de kennis van den mensch.*)

Door een zekere hoeveelheid opium in te nemen, worden de Turken binnen den tijd van drie kwartier uurs of hoogtens een uur geheel bedwelmd; deszelfs werking vertoont zich bij elk hunner door hunne verschillende gebaarden, die hoe langer, hoe wonderlijker en grappiger worden, — met een woord, allen gevoelen zich gelukkig, ieder hunner gaat beschonken naar huis, en waant zich, ofschoon hij het gebruik van zijn verstand verloren heeft, in het bezit van de hoogst mogelijke gelukzaligheid, welke hij, met al zijn vernuft, niet in staat zoude zijn, zich te verschaffen, — doof voor het geschreeuw der voorbijgangers, die hem ontmoeten, en hun vermaak vinden, om hen zoo verre te brengen, dat zij de dolste kluchten aanrigten, waant elk hunner, dat hij thans het hoogste geluk geniet.

(*Bastholm, aldaar.*)

Zoodra ontmoeten de Lesgiers niet buiten hunne grenzen, (vermits binnen dezelve het vechten en moorden strengelijk verboden is) hunnen vijand, of zij geraken op het zien van hem, in de hevigste drift, en worden zoo toornig, dat zij elkander met hunne dolken woedend aangrijpen, en wanneer hunne handen eindelijk te magteloos worden, om den dolk langer te voeren, en de beide kampvechters naast elkanderen in hun bloed leggen te wentelen, krabben en bijten zij elkanderen nog dermate, dat een van hun beiden, na den dood, niet zelden een stuk vel of vleesch tusschen de tanden heeft, en daarmede begraven wordt.

(*Bastholm, aldaar.*)

Na eene lange reeks van overwinningen, had deze krijgshaftige volksstam (*de Lombardijsche*) zich eindelijk van de Alpen tot aan de Tiber uitgebreid, toen de dijnastie zijner opperhoofden, na volle twee eeuwen, onder gedurige oorlogen en onophoudelijke onlusten geregeerd te hebben, in den persoon van *Desiderius* uitstierf, en de ijzere kroon van Lombardijen, voor de eerste maal het hoofd van een vreemden overwinnaar versierde: — *Charles Magne* die haar aan de spits zijner woeste Franken veroverd had, veinsde haar uit de handen van den roomschen Paus te ontvangen, en duizend jaren later, zette een soldaat van fortuin, even zulk een overweldiger als hij, en opperhoofd der afstammelingen dier zelve Franken, zich zelfs, zonder naar een geweide hand, ter bekrachtiging van deze daad, te wachten, de kroon van *Desiderius* op het hoofd onder het uitspreken van deze, toen zoo nadrukkelijke, thans echter zoo ijdele bedreiging.

Dio me ladata, guai a che, la tocca.

God heeft mij haar gegeven, wee hem die haar aanraakt.

(*Lady Morgan, Italien en de Italianen.*)

TOGT OVER DE ALPEN.

Op zekere afstanden verheffen zich schuilplaatsen (*maisons de refuge*) tegen de tormenten of den sneeuwval; — ook vertoonen zich hier de cantonnieri met hunne schoppen en houwelen, om, zoo zij de reizigers al niet behoeven te helpen, hen ten minsten aan te moedigen; — een posthuis en barak betwisten het terrein aan de beeren en wolven, terwijl de spoed, waarmede de gansche overtogt geschiedt, de vilte handschoenen en koussen, als mede de andere voorbehoedmiddelen tegen de koude volstrekt noodeloos maakt; — daar, waar men nog vóór twintig jaren, aan allerlei gevaren, ongemakken en rampen blootgesteld was, rust men thans volkomen veilig, gemakkelijk en geriefelijk.

(*Lady Morgan, aldaar.*)

Na dat *Bonaparte* consul was, wierd hem, schoon niet opzettelijk, door *Talleyrand* een aardige klucht gespeeld: — hij zeide eens, dat hij de jagt zeer beminde, en vroeg *Talleyrand* of hij op zijn landgoed Nueilly ook wild had? Deze antwoordde, dat hij niet dan wilde eenden en konijnen had, hetgeen echter zoo niet was; — hij zette dus tamme dieren in plaats, gelovende dat die even zoo goed als andere aan het oogmerk zouden voldoen; — toen *Bonaparte* kwam, liepen de konijnen, in plaats van weg te loopen, naar hem toe, en lekten hem de laarzen.

(*Lewis Goldsmith, karakter en beschrijving van Bonaparte.*)

AAN ONZE GEACHTE LEZERS!

Bij den aanvang van het Schrikkeljaar 1832, kunnen wij niet voorbij, eenen blik op het afgeloopen jaar te slaan, en daarbij den vurigen wensch te paren, dat het nu begonnen jaar voor het menschdom minder vruchtbaar in rampen, en zegenrijker in algemeenen vreede en voorspoed zijn moge.

En voorwaar, hoe algemeen en afgesleten de gewoonte ook zijn moge, om bij den aanvang van eenen nieuwen jaarkring elkander alles heils toe te wenschen; met hoe weinig nadenken vaak het »*veel zegen in of met het nieuwe jaar*" ook uitgesproken worde; wie zal kunnen ontkennen, dat bij de intrede van elk nieuw begonnen jaar, zich als van zelve eenige denkbeelden aan ons opdringen, die ons vaak met meerder ernst doen inzien, dat de gelukwenschingen bij het nieuwe jaar geene bloote formaliteit behooren te zijn.

Vestigen wij toch het oog op den afgeloopenen tijdkring! welke merkwaardige gebeurtenissen hebben zich niet als om strijd afgewisseld? Oproer en oorlog, pestziekte, aardbevingen en verwoestende orkanen, hebben de aarde en hare bewoners geteisterd; — onzalig Frankrijk! gij bakermat van burgermoord, oproer en oorlog; niet alleen verbandet gij den vrede uit uw midden, maar gij dreeft het zwaard der verwoesting, buiten uwe grenzen: — Na de verovering van Algiers, wierpt gij uwen Vorst van den troon, en bragt geheel Europa in beweeging; terwijl het door u aangeblazen twistvuur het hevigste in Polen, Belgie en Italie ontvlamde.

Slechts deze aanstipping van de oproerige beweegingen, en de daaruit voortgevloeide oorlogen, is voor onze gerespecteerde lezers ter herinnering voldoende, aangezien hun de daadzaken te bekend zijn, om dienaangaande in herhaling van het gebeurde te treden, en de schitterende roem van Nederland's braven in den strijd met de Belgen, is te groot en te edel, om in deze Nieuwjaars-wensch te moeten worden aangehaald.

Behalve de Burger-oorlogen bij dolzinnige revolutien, woedde ook in Europa de verschrikkelijke *Cholera*; — aardbevingen heerschten in Azie. Orkanen in America, en dit een en ander veroorzaakte vermindering van tijdelijk fortuin, bloei en welvaart, genoegzaam onder alle beschaafde volken; — waar toch moet die stand van zaken ons voeren? of zoude het verbroken evenwigt door grootere rampen en onheilen tot herstel moeten worden gebragt?

Gelukkig echter *Suriname* en de *Surinamers*! hebben wij in deze Kolonie bij den treurigen staat waarin onze hoofdbron van voorspoed, *de Landbouw*, door de lage marktprijzen der producten enz. verkeert, hovendien in meer dan gewone ziekten, vele dierbare panden uit ons midden zien wegrukken; gaan de kolonisten over het algemeen door afneming van geldelijk vermogen, meer en meer onder de hen drukkende lasten gebukt; geen oorlog of besmettelijke ziekten, veelmin aardbevingen of orkanen hebben ons in het vreedzame dal van *Guiana* aan den oever des breeden *Atlantischen Oceaans*, getroffen; — vrede en eensgezindheid woonde in ons midden, terwijl de in de bosschen gevlugte slaven meer dan immer vervolgd en uitgeroeid zijn.

Zwaar, zeer zwaar zijn echter, door veelvuldige sterfgevallen, onze verliezen geweest, maar inzonderheid in den dood van den zoo algemeen beminden, als diep betreurden *Gouverneur Generaal* CANTZ'LAAR, wiens nuttige en werkzame loopbaan, bij de groote belangstelling welke die waardige Krijgs- en Staatsman, voor het welzijn van de Nederlandsche W. I. Bezittingen in het algemeen, en voor deze Kolonie in het bijzonder bezielde, op den 15den der vorige maand eindigde. — De Algoede behoede ons in het vervolg voor zulke treffende slagen en zegene hem met kracht, wijsheid en gezondheid, aan wien het hooge bewind onzer W. I. Kolonien opgedragen is; — Gods zegen ruste op den arbeid van hen allen, die volijverig in onderscheidene gewigtige betrekkingen in het belang dezer gewesten werkzaam zijn; — Hij bestrale ieder in zijnen post of beroep met het licht van waarheid en rede, op dat hij zijn ambts- of burgerlijke verpligting, tot welzijn der maatschappelijke orde vervulle. — Heil, zegen en voorspoed, zij het deel van ieder ingezetenen dezer Kolonie, en van de geëerde lezers en begunstigers van dit dagblad in het bijzonder.

Heil, zij ied'ren *Suriname*,
Heil in elk beroep of stand,
't Levens lot steeds aangenamer,
In dit zoo gezegend land.

Liefde en vrede blijv' hier wonen,
Ook Gods zegen woont dan hier;
En moog' onzen vlijt beloonen,
Schenke ons welvaart en vertier.

Heil den Landbouw! Heil in vrede!
Ook dan bloeije deze stad,
Heil een ieder! — is de bede
Der Redactie van dit blad.

RED.

Paramaribo den 1*sten Januarij* 1832.

HIERNA BETER!

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.